Αγ. Νικόδημος Αγιορείτης: "Περί συνεχούς Θείας Μεταλήψεως" (Μητροπολίτης Πράγας Χριστοφόρος)

Categories : ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΕΣ

Date : 27 Ιουλίου, 2013

Το Μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας κατά τον άγ. Νικόδημο

Το όνομα του αγίου Νικοδήμου Αγιορείτη συνδέεται στενά με το ησυχαστικό κίνημα των *Κολυβάδων* στα τέλη του 18ου αιώνα. Οι αντιπρόσωποι αυτού του κινήματος επέμεναν στην αναγέννηση της
Πατερικής κατανόησης της Ορθόδοξης θεολογίας και πνευματικότητας. Και μάλιστα, σε στενή σχέση πάντα με τη
λειτουργική ζωή της Εκκλησίας. Ο άγιος Νικόδημος είναι ένας από τους πιο διακεκριμένους αντιπροσώπους του κινήματος χάρη στο συγγραφικό του ταλέντο και στις εγκυκλοπαιδικές του ικανότητες να παραπέμπει με απόλυτη ακρίβεια σε έργα των Πατέρων. Προτρεπόμενος από τους πνευματικούς του αδελφούς ο Νικόδημος επιμελώς συντάσσει φιλοκαλικές συλλογές, επεξεργάζεται παλαιότερα πνευματικά κείμενα και τα μεταφράζει σε νεοελληνικό ιδίωμα.
Ένα από τα πιο γνωστά βιβλία του αγίου Νικοδήμου είναι *το* «**Περί συνεχούς Θείας Μεταλήψεως**». Η υπόθεση της «συνεχούς Θείας Μεταλήψεως» είναι από τα πιο καυτά θέματα του κινήματος των Κολυβάδων Πατέρων. Ένα τεράστιο μέρος από τους πιστούς στο 18ο αιώνα κοινωνούσαν μόνο μία
φορά το χρόνο, οι μοναχοί του Αγίου Όρους μία φορά σε 40 ημέρες. Οι Κολυβάδες συνειδητοποίησαν ότι αυτή η πρακτική ισοδυναμεί με μία πνευματική απόσταση από την Παράδοση της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Έτσι, ήταν προετοιμασμένοι ακόμη και για συγκρούσεις με την εκκλησιαστική ιεραρχία, για να συμβάλουν στην επιστροφή της πατερικής και αρχαίας πρακτικής της «συνεχούς μεταλήψεως».

Το βιβλίο «Περί συνεχούς
Θείας Μεταλήψεως» εκδόθηκε πρώτη φορά στη Βενετία, ως ανώνυμο, το 1783, με την οικονομική υποστήριξη του Ιταλού Αντωνίου Bartolli. Το βιβλίο φέρει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του αγίου Νικοδήμου, αλλά αυτός εργάστηκε μαζί με τον επίσκοπο Κορίνθου άγιο Μακάριο Νοταρά. Το 19^{ο} και 20^{ό} αιώνα το ίδιο βιβλίο εκδόθηκε ακόμα μερικές φορές αλλά υπό το όνομα του αγίου Νικοδήμου. Οι τελευταίες εκδόσεις είναι στο Βόλο, το 1971, και

την Αθήνα, το 1991. Με τη βοήθεια του εκδοτικού οίκου «Μυριόβιβλος» εκδόθηκε στη νεοελληνική γλώσσα το 2004 και το 2006.

Βασικά θέματα του βιβλίου

Α΄. Η πρώτη ενασχόληση του
αγίου Νικοδήμου είναι η εξήγηση της Κυριακής προσευχής «Πάτερ ημών» η οποία φανερά φέρει ευχαριστιακό χαρακτήρα. Το «Πάτερ ημών» χωρίζεται σε τρία μέρη: α΄) δοξολογία του Θεού, β΄) ευχαρίστηση στο Θεό για τα αγαθά του, γ΄) προσευχές για την άφεση των αμαρτιών μας και άλλες παρακλήσεις, στο σύνολο επτά.

Εξηγώντας την Κυριακή Προσευχή, εφιστά μεγάλη προσοχή στη παράκληση για τον άρτον τον επισούσιον: «τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν». Ευδήλως, κατανοεί την προσευχή ως προετοιμασία για τη θεία Ευχαριστία. Σ’ αυτήν την περίπτωση, βασίζεται σε μία παραδεκτή από όλους κατανόηση αυτής της παράκλησης. Εμείς παρακαλούμε το Θεό για την τροφή μας, η οποία υποστηρίζει το σώμα μας και όχι για κάποια περίσσεια τροφίμων και τη συνδεδεμένη μ’ αυτήν κοσμική ευπορία. Ο άγιος Νικόδημος θυμίσει στους αναγνώστες τα λόγια: «μην μαζεύετε πλούτη εδώ στη γη».

«Ο άρτος ο επιούσιος» κατά τον άγιο
Νικόδημο έχει ακόμη ένα νόημα. Αυτό είναι ο λόγος του Κυρίου, όπως περιγράφεται στο Ευαγγέλιο: «…δεν τρέφει τον άνθρωπο μόνο ο άρτος, αλλά και καθένας λόγος ερχόμενος από το στόμα του Θεού».

Η πνευματική σημασία της έκφρασης «άρτος
επιούσιος» εξηγείται σε ένα χωρίο: «Ο θείος λόγος, ολόκληρες η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη, παρουσιάζει τη διδασκαλία περί του Αγίου Πνεύματος. Από τη Γραφή σαν από πηγή, οι άγιοι πατέρες της Εκκλησίας αντλούν κρύο νερό για τη θεόπνευστη διδασκαλία τους, για να μας ενώσουν μ’ αυτή. Γι’ αυτό αποδεχόμαστε τη διδασκαλία και τα συγγράμματά τους σαν “άρτον τον επιούσιον”. Αλλιώς η ψυχή μας θα πεθάνει από πείνα, επειδή θα της λείπει ο λόγος της ζωής. Θα πεθάνει ακόμη πριν έρθει ο θάνατος του σώματός μας, καθώς ο Αδάμ πέθανε όταν παραβίασε τις εντολές του Θεού».

Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης έχει
κάνει ακόμη μία εξήγηση της ίδιας έκφρασης. «Επιούσιος» σημαίνει, κατ’ αυτόν, το σώμα και το αίμα του Χριστού. Ο άγιος Νικόδημος επικυρώνει τη γνώμη του αναφέροντας πολλά χωρία από τα έργα των αγίων πατέρων της Εκκλησίας. Θα σημειώσουμε μόνο τα λόγια του αγίου Ιωάννη του Δαμασκηνού: «Η φράση *τον άρτον ημών τον επιούσιον* επισημαίνει την ύπαρξη του άρτου στους

μέλλοντες αιώνες, δηλαδή μ' αυτόν τον άρτον τρέφουμε το σώμα μας. Έτσι ή αλλιώς ως *άρτος επιούσιος* αναδεικνύεται το σώμα του Κυρίου». Οι άγιοι πατέρες, όταν λένε *τον άρτον τον επιούσιον*,
δεν αρνούνται τη σημασία του απλού άρτου για το χορτασμό του σώματος.
Για τους χριστιανούς όμως είναι παρά πολύ σημαντική και η πνευματική τροφή, «για να ζήσουν πνευματική ζωή και για να μείνουν ακέραιοι από το δηλητήριο του Διαβόλου. Έτσι και ο Αδάμ αν δεν είχε φάει από το ψωμί του Διαβόλου, δεν θα πέθαινε ούτε πνευματικά ούτε σωματικά».

Η τρίτη, καθαρά ευχαριστιακή εξήγηση της σημασίας του «επιούσιου άρτου», έδωσε ευκαιρία στον συγγραφέα χρησιμοποιώντας το λόγο «σήμερον» να διερμηνεύσει την ανάγκη της *συνεχούς μεταλήψεως*. Λέμε στις προσευχές μας προς τον Κύριο: *Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερον*.
Αυτό το «σήμερον» έχει κατά τον άγιο Νικόδημο τριπλή σημασία. Α΄) Να κοινωνούμε κάθε μέρα, Β΄) Να κοινωνούμε κατά τη διάρκεια όλης της ζωής μας, και Γ΄) Να κοινωνούμε μάλιστα σ' αυτή τη ζωή».

Ο γραματικός μέλλοντας δεν είναι ούτε
χθες, ούτε αύριο: υπάρχει μόνο μία ημέρα που διαρκεί εις τους αιώνες των αιώνων. Γι' αυτό μετά από το βάπτισμα χρειάζεται κατά τη διάρκεια όλης της ζωής μας να κοινωνούμε, να αποδεχόμαστε τα θεία μυστήρια – τον άρτον τον επιούσιον – για τον οποίο προσευχόμαστε στον ουράνιο Πατέρα μας.

Β΄. Το δεύτερο ζήτημα που
απασχολεί το συγγραφέα επικεντρώνεται στη συνεχή θεία μετάληψη. Η Θεία Ευχαριστία όμως είναι θέμα που συναντάται και σε άλλα συγγράμματά του, π.χ. στο «Μυστικό Αγώνα». Σε αντίθεση με το «Περί Συνεχούς Θείας Μεταλήψεως», εδώ είναι πολύ πιο ασυμβίβαστος και εξηγεί τα βιβλικά, πατερικά και συνοδικά χωρία ως υποχρέωση των Ορθοδόξων Χριστιανών για τη συνεχή θεία μετάληψη. Περαιτέρω, αποδεικνύει πόσο απαραίτητη για τη σωτηρία μας είναι η συνεχής μετάληψη των Τιμίων Δώρων, η οποία επιπλέον ενισχύει και την αγάπη των πιστών στον Χριστό. Χριστιανός που κοινωνεί συνεχώς, βιώνει και την πραγματική ανάσταση (δηλαδή το προσωπικό του Πάσχα).

Αυτή τη θέση αναδεικνύουν και οι
αναστάσιμες ευχές του αγίου Ιωάννη Χρυσοστόμου. «Πραγματικά, κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής αποδεχόμασθε τρείς ή τέσσερεις φορές την εβδομάδα ή καλύτερα πόσες φορές θα θέλαμε τα άγια δώρα. Το Πάσχα δεν είναι νηστεία, το Πάσχα είναι η Θεία Μετάληψη σε κάθε Θεία Λειτουργία. Μάθε αυτή την αλήθεια και άκου τον θείο Παύλο που λέγει ότι το Πάσχα μας είναι ο Χριστός, ο οποίος έδωσε τον εαυτό του θυσία για μας με αγάπη.

Κάθε φορά όταν δέχεσαι τα άγια δώρα, εορτάζεις το λαμπρό Πάσχα».

Συχνά η Θεία Μετάληψη καθαρίζει τη ψυχή
και βοηθάει την υγεία μας: «Άκου χριστιανέ μου, πόσο αγαθότητα δέχεσαι
από τη συνεχή θεία μετάληψη! Ιατρεύονται οι πληγές σου και αποδέχεσαι
ολοκληρωτική θεραπεία».

Στο βιβλίο αυτό κρύβεται και η κατανόηση
της Θείας Ευχαριστίας ως φάρμακο και της Θείας Μετάληψης ως θεραπεία
της άρρωστης ψυχής και του σώματος. Αυτή η κατανόηση συνδέεται στενά με
τη πατερική διδασκαλία για τη σημασία της ζωής εν Χριστώ. Ο συγγραφέας
δεν αναπτύσσει το συγκεκριμένο θέμα, αλλά επισημαίνει πόσο σημαντικό
είναι και πόσα μπορούν να λεχθούν πάνω σ' αυτό: «... όλη αυτή η υπερφυσική
αγαθότητα για την οποία είπαμε μέχρι εδώ, δεσμεύει καθένα χριστιανό που
έχει καθαρή συνείδηση με τα Θεία Μυστήρια του Ιησού Χριστού μας,
αποδέχεται όμως και πολλά παραπάνω, αλλά εδώ δεν θα ασχοληθούμε
λεπτομερώς μ' αυτό το θέμα...».

Γ΄. Στο βιβλίο του ο άγιος
Νικόδημος δίνει μεγαλύτερη σημασία στους αντιλέγοντες κατά της συνεχούς
Θείας Μετάληψης. Διαπραγματεύεται συστηματικά όλα τα γνωστά του
επιχερτήματα κατά της συνεχούς μετάληψης και τα απορρίπτει ένα-ένα με
σοβαρότητα και σεβασμό. Όπως και σε άλλες περιπτώσεις, χρησιμοποιεί
επισταμένως εκλογή κατάλληλων χωρίων της Αγ. Γραφής, των αποστολικών και
συνοδικών κανόνων και των έργων των αγίων Πατέρων.

Από τα 13 επιχειρήματα κατά της συνεχούς
μετάληψης που βρίσκονται σ' αυτό το μέρος του βιβλίου, το σημαντικότατο
είναι πως αυτή η πρακτική δεν είναι δόγμα της Εκκλησίας και γι' αυτό
δεν πρέπει να τη ακολουθούμε. Ο άγιος Νικόδημος σ' αυτή τη σχέση
αποδείχνει ότι η συνεχής θεία μετάληψη είναι κάτι πολύ πιο σημαντικό από
το δόγμα. Αυτή είναι εντολή του Θεού. Ο άγιος Νικόδημος επικυρώνει το
λεγόμενο με τα λόγια του Κυρίου: «αυτό να *πράττετε στην μνήμη* Μου».
Τα λόγια αυτά συνιστούν τον ευχαριστιακό κανόνα και αυτό σημαίνει ότι
πρέπει να κοινωνούμε κάθε μέρα έως του τέλους της ζωής μας, όπως έκαναν
οι άγιοι Απόστολοι μετά την ίδρυση της Εκκλησίας. Η εντολή του Κυρίου
έχει μεγαλύτερο βάρος από τα υπόλοιπα εκκλησιαστικά έθη. Αυτό διδάσκει ο
άγιος Νικόδημος ακολουθώντας τους αγίους Πατέρες. Η πίστη του είναι
κατεξοχήν Χριστοκεντρική και βρίσκεται στο πνεύμα των πατερικών σκέψεων.

Συμπέρασμα

Το βιβλίο του αγίου Νικοδήμου περί της
συνεχούς θείας μεταλήψεως εισήγαγε εκείνη την εποχή μια διαφωνία στους εκκλησιαστικούς κύκλους του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Η συνεχής μετάληψη δεν ήταν έθιμο στις τοπικές ορθόδοξες εκκλησίες τότε. Τελικά, μετά από πολλές συζητήσεις το βιβλίο πήρε την επίσημη ευλογία της Εκκλησίας και συστήθηκε ως «λίαν καλό και χρήσιμο». Αλλά ακόμη και σήμερα οι ιδέες του αγίου Νικοδήμου δεν γίνονται δεκτές χωρίς αμφιβολίες παντού στον Ορθόδοξο κόσμο και το ζήτημα της συνεχούς Θείας Μετάληψης ακόμη υφίσταται. Στους πιστούς ο άγιος Νικόδημος απευθύνει τα εξής λόγια: «Σας παρακαλώ από τα βάθη της καρδιάς μου και με αδελφική αγάπη, ξυπνήστε από το βαθύ ύπνο της αμέλειας και προσέξτε όταν γίνεται λόγος για τη συνεχή αποδοχή των τιμίων δώρων των Μυστηρίων του Χριστού».

Μετάφραση: Φώτης

(Πηγή: pemptousia.gr)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΒΙΒΛΙΟΥ:

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΩΝ ΑΧΡΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: όταν καλώς και αξίως μεταλαμβάνουν το ιερό και πανάγιο Σώμα του Κυρίου μας, αυτό γίνεται όπλο για όσους πολεμούνται και επαναστροφή για όσους έχουν απομακρυνθεί από τον Θεό. Ενδυναμώνει τους ασθενείς, ευφραίνει τους υγιείς, θεραπεύει τις ασθένειες, διαφυλάσσει την υγεία. Με τη Θεία Μετάληψη διορθωνόμαστε ευκολότερα και γινόμαστε περισσότερο μακρόθυμοι και υπομονετικοί στους πόνους και στις θλίψεις. Μας καθιστά περισσότερο θερμούς στην αγάπη, λεπτούς στη γνώση, πρόθυμους στην υπακοή, οξείς και γρήγορους στην ενέργεια των χαρισμάτων. Σε όσους δε δεν μεταλαμβάνουν συχνά συμβαίνουν τα αντίθετα, αφού δεν είναι σφραγισμένοι με το Τίμιο Αίμα του Κυρίου μας. Σφάζεται τότε το Πρόβατο και με το Τίμιο Αίμα Του σφραγίζονται η πράξη και η θεωρία, δηλαδή η έξη και η ενέργεια, οι παραστάδες των δικών μου θυρών, των κινήσεων του νοός. Αυτά ανοίγονται καλώς στη θεωρία και κλείνονται πάλι σαν θύρες από τη θεωρία των υψηλότερων και ακατάληπτων νοημάτων.

Ο θείος Κύριλλος Αλεξανδρείας λέει ότι με τη θεία Μετάληψη οι νοητοί κλέφτες, οι δαίμονες, δεν βρίσκουν την ψυχή μας άδεια, ώστε να μπουν σε αυτή μέσω των αισθήσεων. Πρέπει να εννοήσεις σαν θύρα της οικίας τις αισθήσεις. Μέσω αυτών εισέρχονται στην καρδιά οι

εικόνες όλων των πραγμάτων και χύνεται σε αυτήν το άμετρο πλήθος των επιθυμιών. Ο προφήτης Ιωήλ ονομάζει αυτές τις αισθήσεις παράθυρα λέγοντας ότι από αυτά θα μπουν οι κλέφτες, επειδή δεν ήταν χτισμένα με το Τίμιο Αίμα του Χριστού. Ο Άγιος Κύριλλος λέει ακόμη πως με τη θεία Κοινωνία καθαριζόμαστε από κάθε ψυχική ακαθαρσία και λαμβάνουμε προθυμία και ζέση για τις αρετές. Το Τίμιο Αίμα του Χριστού όχι μόνο μας ελευθερώνει από κάθε φθορά, αλλά μας καθαρίζει και από κάθε ακαθαρσία που κρύβεται μέσα στην ψυχή μας. Δεν μας αφήνει να ψυχρανθούμε από την αμέλεια, αλλά μας κάνει ζέοντες και θερμούς στο Άγιο Πνεύμα.

Ο άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης επισημαίνει: τα δάκρυα
και η κατάνυξη έχουν μεγάλη δύναμη. Πέρα όμως από όλα μαζί, η αγία Κοινωνία έχει μεγάλη δύναμη και ωφέλεια και από ό,τι βλέπω είσθε πολύ αμελείς σε αυτό το ζήτημα. Δεν προσέρχεστε στη θεία Μετάληψη. Απορώ και εξίσταμαι, γιατί σας βλέπω να κοινωνείτε μόνο την Κυριακή, ενώ δεν μεταλαμβάνετε αν τελείται Λειτουργία κάποια άλλη μέρα. Αυτά δε σας τα λέω, για να κοινωνείτε απλά και όπως έτυχε, δίχως προετοιμασία - ο Απόστολος γράφει να δοκιμάζει κανείς τη συνείδησή του και έτσι να τρέφεται από τον άγιο Άρτο και να πίνει από το θείο Ποτήριο. Όποιος μεταλαμβάνει ανάξια θα κατακριθεί, επειδή δε διακρίνει καλά, ώστε να ευλαβείται το άγιο Σώμα και Αίμα του Κυρίου. Μη γένοιτο. Σας λέω να κοινωνούμε συχνά, να καθαρίζουμε όσο μπορούμε τους εαυτούς μας με την επιθυμία μας και την αγάπη μας για τη θεία Κοινωνία και έτσι καθαροί να μεταλαμβάνουμε.

Βλέπεις το ανερμήνευτο χάρισμα; Όχι μόνο πέθανε για
μας, αλλά προσέφερε ακόμη και τον Εαυτό Του στην αγία Τράπεζα για να Τον κοινωνούμε. Αν λοιπόν, αδελφοί μου, πράττουμε όπως μας προστάζουν οι άγιοι Πατέρες και κοινωνούμε συχνά, θα έχουμε συνεργό και βοηθό σε αυτήν την ολιγοχρόνια ζωή τη θεία Χάρη. Θα έχουμε συμβοηθούς τους αγγέλους του Θεού και ακόμη και τον ίδιο τον Δεσπότη των αγγέλων. Επιπλέον, θα αποδιώξουμε μακριά μας τους εχθρικούς δαίμονες, όπως λέει και ο θείος Χρυσόστομος (τόμος 13ος, σελ.580-583)· σαν λιοντάρια που αποπνέουν φωτιά, έτσι αναχωρούμε από την πνευματική εκείνη Τράπεζα των Μυστηρίων. Προκαλούμε φόβο στο διάβολο επειδή έχουμε μαζί μας ως κεφαλή τον Χριστό και την αγάπη που μας έδειξε. Αυτό το Αίμα λαμπρύνει τη βασιλική εικόνα της ψυχής μας, δηλαδή το νου μας, το λόγο και το πνεύμα. Αυτό το Αίμα γεννά κάλλος και υπερθαύμαστη ωραιότητα. Δεν αφήνει να απομακρυνθεί η ευγένεια και η λαμπρότητα της ψυχής, την οποία ποτίζει και τρέφει συνεχώς.

Αυτό το Αίμα, όταν μεταλαμβάνεται αξίως, καταδιώκει

τους δαίμονες και τους απομακρύνει από εμάς, προσκαλεί όμως τους αγγέλους και τον Δεσπότη των αγγέλων. Αυτό συμβαίνει, επειδή οι δαίμονες φεύγουν από όπου δουν το Αίμα το Δεσποτικό, ενώ οι άγγελοι συντρέχουν και βοηθούν. Αυτό το Αίμα είναι η σωτηρία των ψυχών μας. Με αυτό χαίρεται η ψυχή, με αυτό καλλωπίζεται, με αυτό θερμαίνεται. Αυτό το Αίμα κάνει το νου μας περισσότερο λαμπρό και από τη φωτιά και την ψυχή μας πιο ωραία από το χρυσάφι. Όσοι μεταλαμβάνουν αυτό το Σώμα στέκονται μαζί με τους αγγέλους, αρχαγέλλους και τις άνω δυνάμεις, επειδή είναι ενδεδυμένοι με το φόρεμα το βασιλικό και έχουν μαζί τους πνευματικά όπλα. Ακόμη, όμως, δε σας είπα το μεγαλύτερο χάρισμα · όσοι μεταλαμβάνουν φορούν τον ίδιο τον Βασιλέα.

Ακούτε αδελφοί μου τι συμφορές παθαίνουν όσοι δεν μεταλαμβάνουν συχνά και απομακρύνονται από τα Μυστήρια; Ακούτε ότι δαιμονίζονται ή και μεταμορφώνονται σε κάποιο είδος αλόγων ζώων όπως τα παλιά χρόνια ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας μεταμορφώθηκε σε βόδι; Και δίκαια υποφέρουν, διότι ενώ μπορούν να γίνουν από άνθρωποι θεοί κατά χάρη με τη συνεχή θεία Κοινωνία, δεν το θέλουν. Απομακρυνόμενοι όμως από τη θεία Μετάληψη χάνουν και την ανθρώπινη μορφή που έχουν, μετασχηματίζονται σε άλογα ζώα και παραδίνονται στην εξουσία του Σατανά, όπως λέει και ο ψαλμωδός «Ω Κύριε, ιδού, χάνονται εντελώς εκείνοι που απομακρύνονται από την Χάρη Σου» (Ψαλμός ΟΒ 27).

Μάλλον πρέπει να πω, ότι αν αιφνιδίως έρθει ο θάνατος σε εκείνους που αργοπορούν να μεταλάβουν και τους βρει ανέτοιμους χωρίς τη θεία Μετάληψη, τι άραγε θα γίνουν οι ταλαίπωροι; Πώς θα μπορέσουν να διέλθουν με ελευθερία τους τελωνάρχες δαίμονες του αέρος; Ποιο φόβο και τρόμο θα δοκιμάσει η ψυχή τους ενώ μπορούσαν να ελευθερωθούν από όλα αυτά με τη συχνή Κοινωνία, όπως έχει πει ο θείος Χρυσόστομος; Έλεος, Θεέ μου.

Όσοι μεταλαμβάνουν με καθαρά συνείδηση λίγο πριν το θάνατό τους τα άχραντα Μυστήρια, όταν πια εξέλθει η ψυχή τους, λόγω της χάρης της θείας Κοινωνίας, τους περικυκλώνουν οι άγγελοι και τους αναβιβάζουν στον ουρανό. Και συ αδελφέ μου, δε γνωρίζεις πότε θα έρθει ο θάνατος, σήμερα ή αύριο ή αυτή την ώρα. Πρέπει πάντοτε να είσαι κοινωνημένος και έτοιμος. Αν είναι θέλημα Θεού να ζήσεις ακόμα, με τη χάρη της θείας Κοινωνίας, θα περάσεις μια ζωή γεμάτη από χαρά, ειρήνη, αγάπη, συνοδευμένη και από όλες τις άλλες αρετές. Εάν πάλι είναι θέλημα Θεού να πεθάνεις, τότε με την αγία Κοινωνία θα περάσεις ελεύθερα από τα τελώνια των δαιμόνων που βρίσκονται στον αέρα, και θα κατοικήσεις με ανεκλάλητη χαρά στις αιώνιες μονές. Αφού με τη συχνή θεία Μετάληψη είσαι

ενωμένος πάντοτε με τον γλυκύ Ιησού Χριστό, τον παντοδύναμο Βασιλέα, και εδώ θα ζήσεις μακάρια ζωή και όταν πεθάνεις, οι δαίμονες θα φύγουν μακριά σου αστραπιαία, ενώ οι άγιοι άγγελοι θα σου ανοίξουν την ουράνια είσοδο και θα σε πέμψουν με συνοδεία ως το θρόνο της μακαρίας Τριάδος.

("Περί της ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ των Αχράντων του Χριστού Μυστηρίων", Εκδόσεις Μυριόβιβλος, 2004.)

(Πηγή ηλ. κειμένου: im-glyfadas.gr)